

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Religiosus non sit delicatus, non quærat commoda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. VI.

Religiosus non sit delicatus, non querat commoda.

Ejice ancillam hanc, & filium ejus. Gen. 21. 10. Ajebat Bernardus: Ismaelem, nempe delicias carnis à servis Jesu ejici; Isaacum verò, cordibus mentisq; voluptates non facile immolari. Gen. 22. 10. Nunc vero lacrymas suas sistere ipse potest, & nos nostras inhibere nequimus. Quam facile enim Isaac immolatur, tam difficile Ismael extruditur. Quis enim orationes, victimas, lectiones, aut non imminuit, aut non omittit, levi de causa? Si nugaturus accedat quis, abrumuntur quietis nocturnæ spatia: si exeundū in agrum sit; sacrificii hora coarctatur in quadrantem at Ismaelem quis expellit? ausim dicere: nec in Parasceve, quæ Christus felle potatus, passuros nos vinum; non dico si acefcat; sed si mella non æquet, & nectar. Oliva l. 3. Strom. §. Communicantes Christi passion.

Ecce Esau nunc ergo fuge ad Laban fratrem meum. Gen. 27. 43. Quanta ibi amore vitæ passus? Gen. 31. 40. die nocturne, astu urebar &c. Cur Jacob, adeo delicate nutritus, apud Labanum adeo anxios non recusat labores? quia tetendit, ut persecutoris evaderet iram, non ut in deliciis viveret. Naxera in Jos. 2. §. 11.

Supponens capiti. Gen. 28. 11. Hic erubescere possunt Religiosi, qui cervicalia mollia tantâ ambitione quarunt; & etiam dorsalia femoribus, & lumbis, subtilerunt: ut, si videas, pures sponsas, non Monachos, ibi federe. Hugo Card. hic.

Myses pascebat oves. Ex. 3. 1. Iram Pharaonis fugiens. Jam degit in mapalibus, qui aurel micans nuper inhabitabat palatium: gaudet vel pastoritii laboribus; & quia vitâ fruitur. Nam ejus studium erat, ultrices manus frustrare, non temporalis vitæ commoditates ambire. Naxera cit.

Quis dabit nobis ad vescendum carnes? Num. 11. 4. anima nostra jam nauseat super cibis istis levissimis. Num. 21. 5. Israelitæ in Ægypto piscibus vescabantur; totaq; mensa porri, & cœpæ, erant: & in deserto carnibus ardentem inhiant. O quoties, quod tunc Hebræi semel; virtutis, austeritatisque, professoribus contingit! Naxera in Jos. 7. §. 27.

Deest panis, non sunt aque &c. Num. 21. 5. Quid clamatis audacissimis vocibus in atrio domus Domini? *desicimus.* Num sacra, num oratio, num cinis, luctusque, desunt? qui ea ad fastidium suppetunt. At plausus, theatra, libertas, desunt. Ergo, in morem Hebræorum, celestis vos tædet ænonæ? Quod si fluente mannâ illis non licuit panem, frigidamque, optare, quin morerentur; licet vobis in Azymo furfur esurire? Quâ ratione, qui cœli pane saginaris, flagrare cupiditate gaudium potes? Oras, & luges? litas, & ureris? lacrymaris, & psallis? Doceat te Syrus Naaman peregrinos latices fallidire: nam si ille Jordanem Abanæ præferre recusabat; cur tu Jordanem Nilo posthabeas? Oliva l. 1. Strom. §. Deest panis.

Achan Jos. 7. 1. 21. Inter Ægypti vincula nuper pannosus, in terra promissionis cocineam ambit vestem. Naxera in Jos. 7. §. 27. Vide S. Bernardum hom. 4. sup. Mils. tom. 2.

Suscipient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. Jos. 20. 4. Carebant illi peregrini pretiosâ suppellectili; locus arctus, nec cibus lautus: imò gaudebat profugus vel angustissimum in civitate refugii invenisse habitaculum, quò evaderet vitæ periculū. Miror, dum cogito, me, ut ultrices peccatorum meorum effugerem flammam; confugisse ad Religionis asylum; ibique eas corporis commoditates cupere, quas vix in seculo habuissem. Naxera in Jos. 20. §. 11.

Vas ergo erat positum acetò plenum &c. Joan. 19. 29. Oblatum est Domino in cruce fel cum amaritudine, spongiâ, & aceto: & hœc modò cuilibet Religiosæ offeruntur. Nam fel est amaritudo ex carne; arundo est rigor disciplinæ; acetum est severitas Prælatorum; in spongia cibi, & pannorum vilitas. S. Bonavent. in Pl. 137.

Data sunt mulieri ale due aquile magna, ut volaret in desertum locum &c. Apoc. 12. 14. Desertum petit, ubi nullæ deliciae, nullæ commoditates; imò horridus locus; spinis, ac sentibus, squallens. Olim stellis fulgida, modò in desertorum caligine abdita: quia ibi anxia, hinc quiescit pacatissimè lata. Fugiebat serpentinam iram; nec curabat corpori commodum, dum tuendæ vitæ invenerit refugium. Naxera in Jos. 20. §. 11.

Natus in paupere domo, & in tugurio rusticano; qui vix milio, & cibariò pane, rugientem saturare ventrem poteram: nunc simulam, & mella fastidio. Novi & genera, & nomina, piscium, in quo littore concha lecta sit, calleo; saporibus avium discerno provincias; ac ciborum me raritas, ac novissimè damna ipsa delectant. S. Hieron. ep. 2. ad Nepotianum de vita Clericor.

Cur Mundo renuntiasti charissime, si Mundana adhuc oblectamenta queris? Ad tribulationem vocatus es; & tu requiem queris: ad nuditatem, atque inopiam; & tu vestium ornatum sectaris? ad sitim perferendam; & tu vinum potitas? ad bellum; & tu sine armis in cœleste regnum ingredi cupis? S. Ephrem de pœnit. ac respicientia.

Omnes nimirum, ex quo Monachi sumus, infirmos stomachos habemus: & tam necessarium Apostoli de utendo vino consilium meritò non negligimus: modicò tamen, quod ille præmisit, nescio cur prætermisò. S. Bernardus Apologia ad Guilielmum Abb.

Ideo vinum, carnes, conjugia, & multa his similia, Monachis postponenda perpendimus; ut, abstinendo à creaturis, Creatori arctius placeamus. B. Petrus Dam. l. 6. ep. 23.

Noli frater, noli gulæ, vel carnis deservire libidini, qui te militem spondidisti sobrietatis auctori. Pudeat te carnium voluptatum esse vernaculum; nec collum tuum, ingenio Christi

Christi jugo submissum, vinculis se subiciat barbarorum. Non Eglon Rex Moab; Judic. 3. 17. 21. sub sua te ditione possideat; sed tecum simul Aoth illum inopinato pugione confodiat. Nec Agag Rex Amalec cum terreno Israel. 1. Reg. 15. 14. sub suo te imperio comprimat; sed cum Samuel te per artus in frustra concidat. Non te destructor ille Jerusalem, 4. Reg. 25. 10. delectet: qui, quoniam illecebrarum suggerit oblectamenta carnalium, super coctos habere dicitur principatum. Id. ep. 24. ad quandam Monachum.

§. VII.

Religiosus magna spernens, non vincatur minoribus.

Converte gladium tuum in locum suum. Matth. 26. 25. S. Leo ferm. 6. de Pafs. superfluum erat, ut, qui volebat præfidiō angelicarum virtutum juvari, vellet se unius Discipuli oppositione defendi. Fugiamus & nos, qui magnalia Mundi abnegavimus, de parvis consolationem querere, qui plenas mens abjecimus, ad micas anhelare. Bæza t. 1. l. 1. c. 11. §. 12.

Cum cognovisset, quia venturi essent, ut raperent eum, & facerent eum Regem; fugit iterum in montem ipse solus. Joan. 6. 15. Expende, quod à populorum regno fugiens, etiam à Discipulis fugit, & solus abiit. Cur & Discipulis relinquit? Nec videretur paucorum ducatu teneri, qui populorum regnum tam facile dimittit. Fœdum est, si magna reliquiti, illigari parvulis, & frivolis: qui ignitas diaboli excussit sagittas, cedere fulgentibus Mundi scintillis. Id. t. 2. l. 6. c. 5. §. 15.

Videte vosmetipsos, ne perdati qua operati estis; sed ut mercedem plenam accipiatis. 2. Joan. 8. Fervor noster, ut hedera Jonæ, idè maturè crescit; ut, quò festiviùs Jonam recreaverit amoenitate foliorum, eò durius illum ad mortem usq; cruciet; in lucis ortu miserum passus occasum. Nimirum gigantes nascimur, & vivimus pusiones. Meridie expandimus in aurora, noctem meridiei invecuri. Quis Monachorum non exultavit ut gigas ad currendam viam? Pf. 18. 6. prorsus à summo celo egressio ejus. At, ubi carceres excefferit, non unis in medio stadio oblitus bravii obrigescit in lapidem &c. Oliva l. 4. Strom. §. Videte vosmetipsos. Vide hïc plura.

Abstine à servo DEI tale inquinamentum, ut patientia, majoribus tentationibus preparata, in frivolis excidat. Tertull. l. de patientia.

Nullus magis illicita vitare debet, quam qui respuit quod licebat. S. Cæsar. Arel. hom. 16.

Multi in Religione non pubescunt, mediâ licè ætate: quòd reculis opacati ad frugem coqui non possint. Doleo, tantillis nos rebus à consecutione summi boni disturbari. Ut gigas, non molâ, sed lapide. 1. Reg. 17. 50. à simulachrum Babylonicum non monte, sed

lapillo, Dan. 2. 34. conciderunt: ità maxima minimis everuntur: qui fluminibus innatant, stillicidiò pereunt. Oliva l. 6. Stromat. §. Jam hycms transiit.

Ego sanè vix ullum in Monasteriis novi, qui præcipua, & essentialia Religionis, non ultro subeat. Pater dimittitur, patria deseritur, patrimonium abdicatur, purpuræ valedicitur, vota Deo litantur: at minima non facilè, aut abdicantur, si placent; aut, si desipiunt, tolerantur. Purpuram nolumus; sed lacernam odimus: fallidimus palatia; sed angulos horremus. Nullus non Hebræorum mare transiit; Jordanem verò non omnes transiére. Num. 32. 5. Id. l. 10. Strom. §. Hoc sentite in vobis &c.

§. VIII.

Religiosus non amet Sæculum, Cognatos &c.

Eccc sagittæ intra te sunt, - tu veni ad me &c. 1. Reg. 20. 22. dicebat Jonathas ad David. Si intus sagittæ; si Dei amor recludit te in cellula; nec affectio ad Sæculum trahit; *pax tibi est securitas*, atque signum electionis. At si *ultra te sunt*: si affectio tua ad propinquorum obsequium, ò Religiose, exierit, & ad Sæculum; *dimisit te Dominus*, Euseb. tr. 3. Coll. Chr. l. 6. obf. 2.

Expoliari me tunica &c. Cant. 5. 3. Tunica occupationes hujus Sæculi figuratè denuntiat. V. Beda hïc.

Vos estis sal terræ. Matth. 5. 13. Sal extrahâ maris aquâ, & congelatâ solis calore, fit. Ità Monachi, qui ex Mundo erepti, orationis calore in salem convertuntur. Si autem salem in mare projeceris, dissolvetur in aquam. Ità Monachus, in monasterio factus sal; si iterum Mundum ingreditur, & cum secularibus conversatur; Mundanus fit, ut antè fuit. Stella in Luc. 2.

Quemadmodum vincula, & catenæ, aquilæ; ità & Monacho sollicitudines Mundi. S. Ephrem Paræn. 50.

Quemadmodum turpe est, virum, ætate provecum, in cinere, aut pulvere, confidentem, puerilia describere: ità turpe, imò longè turpius est, eos, qui de rebus æternis perfruentis debent esse solliciti, in rerum terrenarum pulvere volutari; & studiorum turpitudine professionis suæ fœdare perfectionem. S. Nilus lib. ascet.

Monachus pauper, est tanquàm aquila in sublime volans: quæ tunc ad escam se dimittit, cum urget necessitas. Id. or. 3. de avarit.

§. IX.

Religiosus vitet commercium Secularium.

Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum; terribilis nimis. Judic. 13. 6. ait mater Samsonis ad virum suum. Ubi autem secundum ejus annuntiavit adventum; ait: *ecce apparuit mihi vir, quem antè videram.* v. 10. Ecce quomodo imminuta est autoritas sapius redeuntis ad mulierem: primâ vice *vir Dei* Angelo propior, quàm homi-

ai,